

word nu over eventuele samenwerking gepraat. Dit verliep niet erg vlot maar er werd onderhandeld, al werd men het nog niet eens over de te volgen werkwijze betreffende administratie en uitbetaling.

Met de uiteindelijke regeling van één en ander heeft de groep „De Groot” niet meer van doen gehad, door arrestatie van Boekhoven en naaste medewerkers, in de loop van januari 1945. Door het wegvallen van de groep kwam de verzorging van een aanzienlijk aantal stakers zowel met geld als met bonkaarten in gevaar. De commissie deed nog uitbetalingen voor zover ze over middelen en geld beschikte. Het bleek niet eenvoudig de door de groep van Boekhoven verzorgde uitbetalingen over te nemen.

Het einde van de groep „De Groot”

Besluite dat de groep werd ingeschakeld bij het verspreiden van spoorwegmensen, was Boekhoven na het onderduiken van „Ido” (H. Stouten) van de L.O. op 19 oktober 1944 ook in het bezit gekomen van de inwisselbonnetjes, nodig voor het verkrijgen van bonkaarten. Zo had „De Groot” het grootste deel van de in Groningen te verspreiden bonkaarten in handen (meer dan 11.000). „Hij was de engros-zaak en hij bracht hen naar de groeptoel, die het dan weer distribueerden aan de kleine verzorgers”.

Doordat Boekhoven en de commissie bij het uitbetalen der spoorgelden geen medewerking van het N.S.F. kregen hield „De Groot” een gedeelte van de bonkaarten voor de L.O. een tijd vast. De L.O. was nauw in verbinding met het N.S.F. komen te staan, zodra Schalken de leiding van het laatste in Groningen overnam. Schalken kwam door zijn opvattingen en karakter gemakkelijk met Boekhoven in botsing. De L.O. stelde zich toen in verbinding met distributie-ambtenaren die tot dan „De Groot” bonkaarten verspreiden. Door toezegging van medewerking van de L.O. zag deze zich toen genoodzaakt ook de rest van de bonkaarten af te geven. De tegenstelling werd op den duur zo groot, dat de goede trouw van Boekhoven in het geding kwam. De spanningen en tegenwerking lieten hem intussen niet onberoerd.

Wat jammer dat met name in deze laatste oorgemaanden tussen de groepen en individuele personen niet altijd in harmonie is samengekomen. Maar gewone menselijke relaties en eegenschappen, het wel of niet met elkaar op kunnen schieten kwamen natuurlijk ook in het verzet voor. Daarbij kwamen de spanningen en een zekere bewustzijnsvernauwing die het verzet niet zich mee bracht. Het zijn alle slechts menselijke eigenschappen, die niet kunnen weggenomen, dat veel en belangrijk werk is verricht door verschillende groepen.

Wanneer in het drukke werk werd aan de activiteiten van de groep „De Groot” abrupt een einde gemaakt, toen, na de noodlottige arrestatie van

medewerker Henk Lommert, Gerrit Boekhoven en Dini Aikema werden opgepakt op 12 januari 1945. Andere leden van de groep werden bijna gelijktijdig of kort daarna gearresteerd. Eind februari was bijna ieder die met de groep te maken had in arrest.

De Duitsers zijn wat betreft deze groep wel heel hard opgetreden. Van hen die meewerkten met de groep „De Groot” zijn bijna dertig mensen omgekomen, terwijl de groep in haar geheel nauwelijks groter is geweest. Tien mensen zijn doodgeschoten, terwijl de meeste andere slachtoffers tussen januari en mei 1945 in gevangenschap in Duitsland zijn omgekomen.

Gedenktegel van de spoorwegstaking.

